

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce Občanského sdružení NEHCEME BIOPLYN**, IČ 45351724, se sídlem Smetanova 335, Horažďovice, *zastoupeného JUDr. Monikou Novotnou, advokátkou, se sídlem Platněrská 2, Praha 1*, proti **žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2014, čj. RR/1339/14,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2014, čj. RR/1339/14, se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 12.228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Moniky Novotné, advokátky.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 3. 2014, čj. RR/1339/14 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo podle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (*dále jen „správní řád“*) jako nepřípustné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Horažďovice (*dále jen „stavební úřad“*) ze dne 30. 9. 2013, čj. MH/13139/2013 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), neboť žalovaný shledal, že žalobce nebyl účastníkem daného společného územního a stavebního řízení, když nesplnil podmínky stanovené v § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (*dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“*). Žalobce požadoval přiznání práva na náhradu nákladů řízení.

2. Prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad na základě žádosti společnosti ELTOP Plzeň, a.s., (*dále jen „stavebník“*) vydal ve společném územním a stavebním řízení podle § 79 a 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (*dále jen „stavební zákon“*) rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení na stavbu „Bioplynová stanice s kombinovanou výrobou tepla v lokalitě Horažďovice“ na pozemcích st.p.č. 1054/2, 1054/4, 1646 (zastavěná plocha a nádvoří), parc.č. 1907/1, 1907/15, 1907/53, 1907/55, 1907/57 (ostatní plocha) v katastrálním území Horažďovice (*dále jen „stavba bioplynové stanice“*), stanovil podmínky pro umístění stavby a provedení stavby a rozhodl o námítkách účastníků řízení.

II. Důvody žaloby

3. Dle žalobce bylo jeho odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí zamítnuto žalovaným nezákonně. Prvostupňové rozhodnutí i jemu předcházející správní řízení před správním orgánem prvního stupně trpí závažnými právními i faktickými vadami, které byly důvodem podaného odvolání. Žalovaný se však k meritu podaného odvolání nevyjádřil a zamítl jej jako nepřípustné, neboť dovedl, že žalobce nebyl účastníkem společného územního a stavebního řízení, když nesplnil podmínky účastenství podle § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny. S tímto posouzením žalobce nesouhlasil.

4. K tomu žalobce uvedl, že jako občanské sdružení NECHCEME BIOPLYN vznikl dne 8. 11. 2012. Vstup do řízení jako účastník oznámil stavebnímu úřadu dne 14. 11. 2012, tedy šestý den po svém vzniku. V oznámení poukázal, že podle § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny je občanské sdružení oprávněno se podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny účastnit správního řízení pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno, a dovedl, že musí uvedená lhůta v jeho případě běžet až ode dne jeho vzniku.

5. Závěr žalovaného, že měl žalobce oznámit své účastenství v řízení nejpozději dne 29. 10. 2012, kdy žalovaný sám dovedl, že tuto lhůtu žalobce splnit nemohl, když vznikl až 8. 11. 2012, označil žalobce za nezákonný a v rozporu s ustálenou judikaturou. Citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2012, čj. 7 As 25/2012 – 21 (*všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu citované v tomto rozsudku jsou dostupné na www.nssoud.cz*): „Je-li občanské sdružení založeno teprve po zahájení správního řízení a podá-li žádost podle § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, pak je třeba je informovat o již zahájených řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny, a umožnit mu účast v nich, lze-li toho ještě dosáhnout bez neúnosného prodloužení řízení.“ Ve shodě s tímto závěrem umožnil stavební úřad žalobci stát se účastníkem spojeného územního a stavebního řízení. Napadené rozhodnutí žalovaného je však v rozporu s tímto závěrem. Žalovaný ze zcela formalistických důvodů odírá žalobci účast na správním řízení. Nadto za situace, kdy se žalobce zúčastnil správního řízení v prvním stupni, vykonával práva účastníka řízení a teprve poté, kdy podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí (tedy v době, kdy je zcela zřejmé, že umožněním jeho účasti nedošlo k neúnosnému prodloužení řízení), mu je právo na účast v řízení odmítáno. Žalovaný

vykládá ustanovení zákona o ochraně přírody a krajiny nepřipustně formalisticky a proti duchu a účelu daného zákona.

6. Žalobce dále dovozoval, že důvodem vydání napadeného rozhodnutí jsou administrativní chyby na straně stavebního úřadu. Žalobce podal odvolání do prvostupňového rozhodnutí v zákonné lhůtě dne 14. 10. 2013 elektronickou cestou (e-mailem právního zástupce žalobce). Současně dne 14. 10. 2013 podal též právní zástupce odvolání jako zástupce účastníka řízení BOHEMIA SPORT, spol. s r. o., se sídlem Praha 5, Stodůlky, Ovčí hájek 2159/169, jehož zájmy jsou v souladu se zájmy žalobce. Odvolání společnosti BOHEMIA SPORT, spol. s r. o., bylo žalovanému (*v uvedeném odstavci je v žalobě žalovaný označován jako žalobce – soud v rámci reprodukce žaloby označil žalovaného pro přehlednost správně*) předloženo stavebním úřadem dne 19. 12. 2013 a dne 10. 2. 2014 o něm bylo žalovaným rozhodnuto tak, že bylo prvostupňové rozhodnutí rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 2. 2014, čj. RR/16/14, zrušeno a věc byla vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání a rozhodnutí. V závěru tohoto rozhodnutí uvádí žalovaný, že „*okruh účastníků odvolacího řízení byl ponechán totožný s okruhem účastníků územního a stavebního řízení stanoveným stavební úřadem*“ a výslovně do něj zahrnul též žalobce. Nato se žalobce prostřednictvím svého právního zástupce domáhal nápravy nedostatku spočívajícího v tom, že o odvolání žalobce nebylo rozhodnuto. Přitom při respektování zákonného postupu dle správního řádu by měl žalovaný vyhovět odvolání žalobce (které bylo podáno z věcně obdobných důvodů jako odvolání společnosti BOHEMIA SPORT, spol. s r.o.) jedním a tímž rozhodnutím, kterým rozhodl o odvolání společnosti BOHEMIA SPORT, spol. s r. o. Tím, že žalovaný zrušil prvostupňové rozhodnutí již na základě odvolání společnosti BOHEMIA SPORT, spol. s r. o., aniž by rozhodl o odvolání žalobce, ocitl se v procesně obtížné situaci. Pokud by mělo být o odvolání řádně (meritorně) rozhodnuto, musel by mu žalovaný vyhovět, jenže odvolání žalobce obdržel zřejmě vinou stavebního úřadu až dne 13. 2. 2014, tedy prakticky čtyři měsíce po podání (!) a navíc v době, kdy již rozhodl o zrušení prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný se tak ocitl v situaci, kdy by měl zrušit již zrušené rozhodnutí. Tuto procesně nelehkou situaci se zřejmě snažil žalovaný vyřešit tak, aby nemusel revokovat své předcházející rozhodnutí a napravovat chybu správního orgánu prvního stupně a jednoduše upřel žalobci postavení účastníka řízení. Byť má účastník řízení pochopení pro obtížnou situaci žalovaného, musí odmítnout jeho nezákonný postup, kterým mu žalovaný odepřel hájit práva veřejnosti v předmětném spojeném územním a stavebním řízení.

7. Vzhledem k tomu, že stavební úřad spojil územní a stavební řízení, navrhoval žalobce, aby byl žalobě přiznán odkladný účinek. Pokračování ve správním řízení bez žalobce by pro žalobce a potažmo též veřejný zájem, který žalobce chrání, mohlo představovat závažnou újmu, a to nepoměrně větší na straně žalobce (veřejnosti) než na straně stavebníka. Přiznání odkladného účinku žalobě je tudíž v souladu s veřejným zájmem. V dané věci probíhá spojené územní a stavební řízení a nepřiznání odkladného účinku by znamenalo nejen vydání rozhodnutí o umístění stavby, ale též stavebního povolení a realizaci stavebního záměru stavebníka. Nepřiznání odkladného účinku žalobě by tak mohlo vést k tomu, že rozhodnutí, kterým soud žalobě vyhověl, by bylo víceméně akademickým rozhodnutím bez faktického dopadu do právního stavu. Žalobci by tak byla jednou pro vždy odňata možnost uplatňovat námitky ve spojeném územním a stavebním řízení a tato újma by nemohla již být žádným způsobem napravena.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Odmítl tvrzení žalobce, že posouzení odvolání žalobce ovlivnila skutečnost, že mu jej stavební úřad postoupil až dne 13. 2. 2014, kdy již bylo vydáno rozhodnutí čj. RR/16/14. Žalovaný nepovažoval tuto situaci za procesně obtížnou. Uvedl, že jak je obvyklé posuzoval po obdržení odvolání žalobce nejprve jeho včasnost a přípustnost. Z důvodů uvedených v odůvodnění napadeného rozhodnutí došel k závěru, že odvolání nebylo podáno účastníkem řízení, proto je jako nepřípustné zamítl. Pokud by došel k závěru, že měl žalobce právo být účastníkem řízení, rozhodl by o jeho odvolání, které je identické s odvoláním společnosti BOHEMIA SPORT, spol. s r.o., stejným způsobem, jakým rozhodl o odvolání této společnosti, prvostupňové rozhodnutí by i na základě odvolání žalobce zrušil a věc by stavebnímu úřadu vrátil k novému řízení. Situace nebyla nijak procesně obtížná také proto, že rozhodnutí ze dne 10. 2. 2014, čj. RR/16/14 nebylo dosud pravomocné, žalovaný měl k dispozici spisový materiál a obě odvolání byla zcela totožná.

9. Žalovaný s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí trval na tom, že žalobce nesplnil podmínky pro účast v řízení podle § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny a uvedl, že i občanské sdružení vzniklé na ochranu zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny musí ve správních řízeních postupovat v souladu s právními předpisy a pro účastenství v řízení splnit podmínky § 70 uvedeného zákona. Dle žalovaného není dodržování právních předpisů formalistickým postupem. K rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2012, sp.zn. 7 As 25/2012, uvedl, že jej nepovažuje za ustálenou soudní judikaturu, s jeho odůvodněním se neztotožňuje a ve svých řízeních podle něj nemusí postupovat. Navíc uvedl, že založení občanského sdružení NECHCEME BIOPLYN považoval za zcela účelový krok žalobce, který v řízení i v odvolání uplatňoval totožné námitky jako účastník řízení společnost BOHEMIA SPORT, spol. s r.o., a to i ty námitky, které jako občanské sdružení založené za účelem ochrany přírody a krajiny nebyl oprávněn uplatňovat (např. námitky týkající se hospodaření s odpady), a naopak, neuplatnil žádnou námitku týkající se porušení zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny. Při vydání rozhodnutí ze dne 10. 2. 2014, čj. RR/16/14, neměl žalovaný důvod posuzovat účastenství žalobce v daném řízení, protože rozhodoval pouze o odvolání společnosti BOHEMIA SPORT spol. s r.o., a své rozhodnutí zasílal všem, se kterými stavební úřad jednal. V závěru odůvodnění tohoto rozhodnutí však stavebnímu úřadu uložil, aby v novém projednání věci prvotně znovu řádně posoudil určený okruh účastníků územního a stavebního řízení.

IV. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

10. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas. Soud nerozhodl samostatně o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě (viz odst. 7), neboť ve smyslu § 56 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že jsou v dané právní věci dány důvody pro její přednostní projednání a rozhodnutí ve věci.

11. Žalobu soud shledal důvodnou.

Skutkový základ

12. Stavebník podal dne 1. 10. 2012 žádosti o umístění stavby a povolení stavby výše specifikované bioplynové stanice a o spojení obou řízení. Stavební úřad oznámil účastníkům řízení a dotčeným orgánům opatřením ze dne 19. 10. 2012 zahájení společného územního a stavebního řízení stavby bioplynové stanice a termín veřejného ústního jednání a ohledání na místě na den 20. 11. 2012. Opatření bylo zveřejněno dne 19. 10. 2012 jednak na úřední desce Městského úřadu Horažďovice (sejmuto dne 5. 11. 2012) a jednak způsobem umožňujícím dálkový přístup.

13. Žalobce podal dne 14. 11. 2012 ke stavebnímu úřadu žádost o sdělování informací o zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních dle zákona o ochraně přírody a krajiny. K žádosti přiložil stanovy občanského sdružení, dle kterých je jeho hlavním posláním ochrana přírody a krajiny a byl zaregistrován dne 8. 11. 2012. Současně žalobce téhož dne 14. 11. 2012 sdělil stavebnímu úřadu, že uplatňuje postavení účastníka v územním řízení o umístění předmětné stavby bioplynové stanice. Stavební úřad usnesením ze dne 19. 11. 2012, čj. MH/16488/2012, rozhodl, že žalobce není účastníkem spojeného územního a stavebního řízení ve věci bioplynové stanice, neboť jako občanské sdružení nesplnil podmínky § 70 odst. 2 a odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny, když k datu oznámení o zahájení řízení nebyl zaregistrován. Usnesení bylo žalobci dle připojené doručky doručeno dne 5. 12. 2012.

14. Dne 20. 11. 2012 se konalo místní šetření, při němž bylo zjištěno, že stavebník nesplnil povinnost podle § 87 odst. 2 stavebního zákona a nezajistil, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem nebo na vhodném veřejně přístupném místě u stavby nebo pozemku, na nichž se má záměr uskutečnit. Stavební úřad proto vydal opatření ze dne 4. 12. 2012 nazvané „*Opakované nařízení ústního jednání s ohledáním na místě (nesplnění povinnosti vyvěšení oznámení o záměru dle § 87 odst. 2 stavebního zákona)*“. Opakované ústní jednání nařídil na den 7. 1. 2013. Text odůvodnění tohoto opatření se kromě data ústního jednání zcela shoduje s odůvodněním předchozího opatření z 19. 10. 2012. To znamená, že obsahuje text: „*Městský úřad Horažďovice, odbor výstavby a územního plánování, jako stavební úřad příslušný podle § 13 odst. 1 písm. f) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen*

„stavební zákon“), spojil územní a stavební řízení podle § 78 odst. 1 stavebního zákona v souladu s § 140 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů usnesením podle § 140 odst. 4 správního řádu a oznamuje podle § 87 odst. 1 a § 112 odst. 1 stavebního zákona zahájení společného řízení a současně nařizuje k projednání žádosti veřejné ústní jednání spojené s ohledáním na místě na den 7. ledna 2013 (pátek) v 12:30 hodin ...“. Rovněž uvedené opatření bylo vyvěšeno na úřední desce Městského úřadu Horažďovice dne 4. 12. 2012 (sejmuto 27. 12. 2012) a cestou dálkového přístupu zveřejněno od 5. 12. 2012 do 21. 12. 2012.

15. Žalobce se přípisem ze dne 6. 12. 2012 doručeným stavebnímu úřadu dne 10. 12. 2012 přihlásil jako účastník ve věci umístění a provedení stavby předmětné bioplynové stanice, dle žalobce „vyvěšené na úřední desce Městského úřadu Horažďovice dne 5. prosince 2012, tj. v řádném termínu osmi dnů od dne oznámení o zahájení řízení podle ust. § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., v platném znění“.

16. Stavebnímu úřadu bylo dne 19. 12. 2012 doručeno odvolání žalobce ze dne 17. 12. 2012 proti usnesení ze dne 19. 11. 2012, čj. MH/16488/2012, ve kterém žalobce namítal, že bylo zahájení společného územního a stavebního řízení oznámeno dne 19. 10. 2012, ale vzhledem k tomu, že stavebník nesplnil povinnost podle § 87 odst. 2 stavebního zákona, „tzn. vůbec nebyly žadatelem vyvěšeny informace k zamýšlené stavbě na veřejně přístupném místě u místa stavby. Z důvodu nedostatečné informovanosti došlo až k dodatečnému zjištění záměru výstavby BPS v této lokalitě. Teprve následně došlo k dohodě občanů založit občanské sdružení, které by se k tomuto záměru vyjádřilo. Ihned po registraci občanského sdružení, tzn. dne 8. 11. 2012, bylo tímto občanským sdružením uplatněno postavení účastníka řízení.“ Usnesením ze dne 28. 12. 2012, čj. MH/18556/2012, stavební úřad rozhodl, že je žalobce účastníkem společného územního a stavebního řízení ve věci bioplynové stanice. Usnesení odůvodnil stavební úřad tím, že „právě skutečností, že oznámení o zahájení řízení nebylo řádně vyvěšeno, nebyl zákonný požadavek o oznámení naplněn a oznámení bylo proto nutno opakovaně vyvěsit. Pak ale je nutno lhůtu počítat od tohoto opakovaného vyvěšení.“ Stavební úřad proto považoval přihlášení žalobce do řízení za včas podané s tím, že je nutno žalobce považovat za účastníka řízení. V rámci autoremedury podle § 87 správního řádu změnil své původní usnesení a na základě nového přihlášení se žalobce za účastníka řízení dne 10. 12. 2012 mu postavení účastníka řízení přiznal.

17. V řízení vydal stavební úřad rozhodnutí dne 30. 9. 2013 pod čj. MH/13139/2013 o umístění stavby a stavební povolení (viz prvostupňové rozhodnutí).

18. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala odvolání společnost BOHEMIA SPORT spol. s r.o. Žalovaný na základě tohoto odvolání rozhodnutím ze dne 10. 2. 2014, čj. RR/16/14 zrušil prvostupňové rozhodnutí a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.

19. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání rovněž žalobce, a to dne 14. 10. 2013. Žalovaný o odvolání rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 12. 3. 2014, čj. RR/1339/14 tak, že jej podle § 92 odst. 1 správního řádu jako nepřípustné zamítl.

20. Žalovaný odůvodnil napadené rozhodnutí tím, že žalobce nesplnil podmínky pro účastenství stanovené v § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny. Uvedl: „*Oznámení o zahájení společného územního a stavebního řízení ve věci bioplynové stanice bylo na úřední desce správního orgánu zveřejněno dne 19. 10. 2012 a ve stejný den bylo zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup. Občanské sdružení mělo tedy oznámit své účastenství v řízení nejpozději dne 29. 10. 2012. Tento termín občanské sdružení nesplnilo a také nemohlo vzhledem k tomu, že bylo zaregistrováno (a získalo tím právní subjektivitu) až dne 8. 11. 2012. Pro získání postavení účastníka řízení je rozhodující okamžik, kdy bylo správním orgánem oznámeno zahájení řízení, a nikoliv vyvěšení informace stavebníkem podle § 87 odst. 2 stavebního zákona. Opatřením stavebního úřadu ze dne 4. 12. 2012 nebylo oznámeno zahájení řízení, ale bylo nařízeno opakované ústní jednání spojené s ohledáním na místě. Od vyvěšení tohoto opatření nelze odvozovat novou lhůtu, ve které by se občanské sdružení mohlo přihlásit do společného územního a stavebního řízení ve věci bioplynové stanice. Na skutečnosti, že občanské sdružení nezískalo v daném řízení postavení účastníka řízení, nemá žádný vliv to, že stavební úřad s ním jako s účastníkem řízení jednal. Účastenství v řízení se posuzuje materiálně, tedy podle toho, zda daná osoba splnila podmínky pro získání postavení účastníka řízení, a nikoliv podle toho, s kým správní orgán v průběhu řízení opravdu jednal.*“

Právní hodnocení

21. Podle § 70 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny *ochrana přírody podle tohoto zákona se uskutečňuje za přímé účasti občanů, prostřednictvím jejich občanských sdružení a dobrovolných sborů či aktivů.*

22. Podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny *občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny (dále jen "občanské sdružení"), je oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona. Tato žádost je platná jeden rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována.*

23. Podle § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny *občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se správního řízení, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.*

24. Mezi účastníky není sporu o tom, že je žalobce občanským sdružením, jehož posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, bylo zaregistrováno ministerstvem vnitra dne 8. 11. 2012 a tímto dnem získalo právní subjektivitu.

25. Mezi účastníky rovněž není sporu o tom, že žalobce po té, kdy získal 8. 11. 2012 právní subjektivitu, podal dne 14. 11. 2012 ve smyslu § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny ke stavebnímu úřadu žádost, aby byl předem informován o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona a současně oznámil stavebnímu úřadu ve smyslu § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny svou účast v územním řízení týkajícím se předmětné bioplynové stanice.

26. Sporné mezi účastníky je, zda byl žalobce účastníkem předmětného spojeného územního a stavebního řízení, když dle žalovaného nesplnil podmínku stanovenou v § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny a svoji účast v daném správním řízení neoznámil do osmi dnů ode dne 19. 10. 2012, tj. od prvního dne, kdy bylo oznámení o zahájení daného správního řízení a první termín veřejného ústního jednání na místě samém zveřejněny na úřední desce Městského úřadu Horažďovice a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.

27. Vyřešení uvedené sporné otázky závisí na výkladu ustanovení § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny za situace, kdy je občanské sdružení domáhající se účasti v konkrétním správním řízení založeno až po zahájení tohoto správního řízení.

28. Skutkově shodnou otázkou se zabýval Nejvyšší správní soud v žalobcem zmiňovaném rozsudku ze dne 27. 4. 2012, čj. 7 As 25/2012 – 21, kde dospěl k závěru: „*Je-li občanské sdružení založeno teprve po zahájení správního řízení a podá-li žádost podle ust. § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, pak je třeba jej informovat o již zahájených řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny, a umožnit mu účast v nich, lze-li toho ještě dosáhnout bez neúnosného prodloužení řízení. Tento postup není v rozporu s ust. § 2 odst. 2 správního řádu a ani s Listinou základních práv a svobod, jak dovozuje stěžovatel. Povinnost poskytnout informaci podle ust. § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny odpovídá subjektivnímu veřejnému právu občanského sdružení takovou informaci požadovat. Nejedná se ani o prolomení koncentrační zásady stanovené v ust. § 89 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého musí být námitky účastníků řízení uplatněny nejpozději při veřejném ústním jednání, jinak se k nim nepřihlíží. Občanské sdružení, které existuje v době, kdy je oznámeno nařízení veřejného ústního jednání, se již nemůže po konání tohoto jednání stát účastníkem řízení a tedy ani uplatňovat námitky, neboť mu postupem správního orgánu bylo svým způsobem oznámeno, že řízení probíhá. Vyhlášení veřejného ústního jednání na úřední desce lze totiž považovat za úkon v tomto ohledu svým účelem rovnocenný oznámení správního řízení podle ust. § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny.*“ K tomu lze uvést i argumentaci z již citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, č. j. 9 As 40/2011 - 51: „*V případě, kdy správní orgán oznámení o zahájení řízení nezveřejní na úřední desce tak, jako se to stalo v nyní projednávané věci, je totiž třeba písemné vyhotovení oznámení o zahájení řízení doručit danému občanskému sdružení, kterému poté běží ona osmidenní lhůta pro případné oznámení svého účastenství v daném řízení. Pokud by však občanské sdružení předem nepožádalo o takové informování ze strany správního orgánu a ten by v důsledku toho informaci o zahájení příslušného řízení neoznámil, nebylo by vůbec možné určit počátek běhu uvedené lhůty.*“ Ust. § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny nespojuje oznámení o zahájení řízení s podáním žádosti podle odst. 2 citovaného

ustanovení. Neumožňuje tak občanskému sdružení, kterému bylo správním orgánem zahájení řízení oznámeno, vyčkávat s podáním žádosti za účelem procesních obstrukcí, jak namítá stěžovatel. Konání veřejného ústního jednání v územním řízení musí být podle ust. § 87 odst. 1 stavebního zákona oznámeno nejméně 15 dnů před jeho konáním. Občanské sdružení tedy má dostatečnou lhůtu k uplatnění svých práv podle ust. § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny. Současně se zpravidla bude jednat o dostatečně dlouhou lhůtu pro založení občanského sdružení. Podle ust. § 9 odst. 1 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů, nezjistí-li ministerstvo důvod k odmítnutí registrace občanského sdružení, provede registraci do 10 dnů od zahájení řízení a v této lhůtě zašle zmocněnci přípravného výboru jedno vyhotovení stanov, na němž vyznačí den registrace, kterým je den odeslání. Stavební úřad tak nepostupoval správně, když neumožnil občanskému sdružení účast v územním řízení.“

29. Se závěry uvedenými v citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu se zdejší soud ztotožňuje. Pro úplnost a s ohledem na vyjádření žalovaného k žalobě, že se žalovaný s odůvodněním citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu neztotožňuje a ve svých řízeních podle něj nemusí postupovat, soud uvádí, že je ve smyslu § 12 s.ř.s. úkolem Nejvyššího správního soudu zajišťovat jednotu judikatury (a to i v zájmu zákonného a jednotného rozhodování správních orgánů) a povinností krajských soudů je tuto judikaturu znát a v obdobných věcech se jí řídit (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2006, čj. 1 Aps 2/2006-68). Odchýlit se od dosavadní judikatury k určité otázce může krajský soud, jestliže není v dané věci přímo zavázán právním názorem kasačního soudu (§ 110 odst. 3 s. ř. s.) a jestliže svůj odlišný právní názor podepře komplexní, racionální a transparentní konkurující argumentací. Jsou-li tyto podmínky splněny, pak krajský soud zaujetím odlišného právního názoru neporuší § 12 s. ř. s. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 6. 2011, čj. 1 As 6/2011-347). Je-li podle § 78 odst. 1 s.ř.s. krajským soudem zrušeno žalobou napadené rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán podle § 78 odst. 5 s.ř.s. právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku ve svém dalším řízení vázán.

30. K řešení mezi účastníky sporné otázky proto zdejší krajský soud vyšel ze skutkového stavu, že bylo dne 19. 10. 2012 oznámeno zahájení společného územního a stavebního řízení pro stavbu bioplynové stanice. Žalobce, jako občanské sdružení, jehož posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny, byl založen 8. 11. 2012. Jedná se proto shodně jako v případě řešeném Nejvyšším správním soudem v citovaném rozsudku o situaci, kdy bylo občanské sdružení založeno teprve po zahájení správního řízení.

31. Žalobce po svém založení podal ke stavebnímu úřadu žádost podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny. Povinnost stavebního úřadu poskytnout žalobci informaci podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny odpovídá subjektivnímu veřejnému právu žalobce takovou informaci požadovat. Povinností stavebního úřadu proto bylo informovat žalobce o již zahájených řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny, a umožnit mu účast v nich, lze-li toho ještě dosáhnout bez neúnosného prodloužení řízení.

32. Řízením podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny bylo již zahájené společné územní a stavební řízení pro stavbu bioplynové stanice. V ustanovení § 70 odst. 3

zákona o ochraně přírody a krajiny stanovená osmidenní lhůta k oznámení účasti žalobce v tomto konkrétním správním řízení se však nemohla odvíjet od prvního dne, kdy bylo zveřejněno zahájení tohoto řízení na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup, neboť v té době ještě žalobce jako občanské sdružení neexistoval. Proto bylo nutno počátek zákonné osmidenní lhůty odvíjet ode dne, kdy by bylo žalobci doručeno písemné vyhotovení sdělení stavebního úřadu obsahující informaci o tom, že bylo dané správní řízení zahájeno a na kdy je nařízeno veřejné ústní jednání na místě samém. Od tohoto dne měla být počítána osmidenní lhůta pro splnění povinnosti žalobce vyplývající z § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny oznámit svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno. Takové písemné oznámení však nebylo vůči žalobci učiněno. Pokud žalobce současně s žádostí podle § 70 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny oznámil téhož dne 14. 11. 2012 písemně svou účast v daném správním řízení, bylo povinností stavebního úřadu umožnit žalobci účast v tomto již zahájeném správním řízení a jednat s ním jako s účastníkem řízení již od tohoto data. Takovým postupem stavebního úřadu by nebylo neúnosně prodlouženo dané správní řízení, když bylo veřejné ústní jednání nařízeno na 20. 11. 2014. Nebyl proto důvod rozhodnout tak, jak to učinil stavební úřad usnesením ze dne 19. 11. 2012, čj. MH/16488/2012, že žalobce není účastníkem daného správního řízení, když nebyl k datu oznámení o zahájení řízení (k 19. 10. 2012) zaregistrován a nesplnil tak podmínky § 70 odst. 2 a 3 zákona o ochraně přírody a krajiny. Soud proto činí závěr, že žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nesprávně uzavřel, že bylo povinností žalobce ve smyslu § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny oznámit své účastenství nejpozději do 29. 10. 2012, tedy dle žalovaného ve lhůtě osmi dnů ode dne, kdy bylo zahájení společného územního a stavebního řízení ve věci bioplynové stanice na úřední desce správního orgánu zveřejněno (viz odst. 20). Uvedené je důvodem, proč nemohl žalovaný odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítnout jako nepřípustné, ale měl se jím zabývat meritorně.

33. Stavební úřad oznámil zahájení společného územního a stavebního řízení stavby bioplynové stanice a konání veřejného ústního jednání dne 20. 11. 2012 opatřením ze dne 19. 10. 2012.

34. Podle § 87 odst. 1 stavebního zákona *stavební úřad oznámí zahájení územního řízení a k projednání žádosti nařídí veřejné ústní jednání, je-li to účelné, spojí jej s ohledáním na místě; konání veřejného ústního jednání oznámí nejméně 15 dnů předem. Je-li v území vydán územní nebo regulační plán, doručuje se oznámení o zahájení územního řízení účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 1 a dotčeným orgánům jednotlivě, účastníkům řízení uvedeným v § 85 odst. 2 veřejnou vyhláškou. Podle § 87 odst. 2 stavebního zákona žadatel zajistí, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla bezodkladně poté, co bylo nařízeno veřejné ústní jednání, vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem nebo na vhodném veřejně přístupném místě u stavby nebo pozemku, na nichž se má záměr uskutečnit, a to do doby veřejného ústního jednání. Součástí informace je grafické vyjádření záměru, popřípadě jiný podklad, z něhož lze usuzovat na architektonickou a urbanistickou podobu záměru a na jeho vliv na okolí. Pokud žadatel uvedenou povinnost nesplní, stavební úřad nařídí opakované veřejné ústní jednání.*

35. Po té, kdy bylo dne 20. 11. 2012 na místě samém zjištěno, že stavebník nesplnil povinnost podle § 87 odst. 2 stavebního zákona a nezajistil, aby informace o jeho záměru a o tom, že podal žádost o vydání územního rozhodnutí, byla vyvěšena na místě určeném stavebním úřadem nebo na vhodném veřejně přístupném místě u stavby nebo pozemku, na nichž se má záměr uskutečnit, vydal stavební úřad opatření ze dne 4. 12. 2012, které obsahuje text odůvodnění, kromě data ústního jednání dne 7. 1. 2013, zcela shodný s odůvodněním předchozího opatření z 19. 10. 2012 (viz odst. 14). To znamená, že je zde rovněž uvedeno, že stavební úřad: „*oznamuje podle § 87 odst. 1 a § 112 odst. 1 stavebního zákona zahájení společného řízení a současně nařizuje k projednání žádosti veřejné ústní jednání spojené s ohledáním na místě na den 7. ledna 2013 (pátek) v 12:30 hodin ...*“. Rovněž toto opatření bylo vyvěšeno na úřední desce Městského úřadu Horažďovice dne 4. 12. 2012 (sejmuto 27. 12. 2012) a cestou dálkového přístupu zveřejněno od 5. 12. 2012 do 21. 12. 2012. Za takové situace se žalobce zcela logicky do daného správního řízení znovu přihlásil přípisem ze dne 6. 12. 2012 doručeným stavebnímu úřadu dne 10. 12. 2012 (viz odst. 15), tentokrát ve lhůtě stanovené § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny, neboť mu v té době již bylo známo rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 19. 11. 2012, čj. MH/16488/2012, že není účastníkem daného správního řízení, když nebyl k datu 19. 10. 2012 zaregistrován a nesplnil tak podmínky § 70 odst. 2 a 3 zákona o ochraně přírody a krajiny. Stavební úřad tak zcela správně po té, kdy žalobce oznámil 10. 12. 2012, že uplatňuje právo být účastníkem daného správního řízení, s ním jako s účastníkem řízení jednal. Usnesení, které o tom, že je žalobce účastníkem daného správního řízení, stavební úřad dne 28. 12. 2012 pod čj. MH/18556/2012 vydal, je v souladu s uvedeným zdůvodněno tím, že „*oznámení o zahájení řízení nebylo řádně vyvěšeno, nebyl zákonný požadavek o oznámení naplněn a oznámení bylo proto nutno opakovaně vyvěsit. Pak ale je nutno lhůtu počítat od tohoto opakovaného vyvěšení*.“ Podle obsahu tohoto textu došlo dle stavebního úřadu v souvislosti s oznámením ze dne 19. 10. 2012 k porušení § 87 odst. 1 stavebního zákona a jednalo se tak o situaci, kdy opatření ze dne 19. 10. 2012 nebylo řádně vyvěšeno, proto jej stavební úřad vyvěsil opakovaně dne 4., resp. 5. 12. 2012, a proto vyhodnotil přihlášení se žalobce do řízení dne 10. 12. 2012 jako včas podané a žalobce považoval za účastníka řízení. S uvedeným skutkovým stavem týkajícím se splnění podmínky stanovené v § 70 odst. 3 zákona o ochraně přírody a krajiny žalobcem se nelze vyrovnat tak, jak to činí žalovaný, který v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí, že „*opatřením stavebního úřadu ze dne 4. 12. 2012 nebylo oznámeno zahájení řízení, ale bylo nařízeno opakované ústní jednání spojené s ohledáním na místě. Od vyvěšení tohoto opatření nelze odvozovat novou lhůtu, ve které by se občanské sdružení mohlo přihlásit do společného územního a stavebního řízení ve věci bioplynové stanice*.“ Soud připouští, že ve smyslu § 87 odst. 2 věta poslední stavebního zákona by tomu tak bylo, pokud by v textu opatření ze dne 4. 12. 2012 nebylo výslovně uvedeno, že tímto opatřením v uvedené věci stavební úřad oznamuje zahájení společného řízení. Soud proto i z tohoto důvodu dospěl k závěru, že žalovaný nebyl oprávněn odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítnout jako nepřípustné, ale měl se jím zabývat meritorně.

36. Na základě obou výše uvedených důvodů činí soud závěr, že měl být žalobce účastníkem spojeného územního a stavebního řízení týkajícího se předmětné bioplynové stanice a žalovaný měl o jeho odvolání rozhodnout věcně a nikoli jej podle § 92 odst. 1

správního řádu jako nepřipustné zamítnout. Protože tak žalovaný učinil, je napadené rozhodnutí nezákonné.

Závěr

37. Žalovaný porušil § 92 odst. 1 správního řádu, když odvolání žalobce proti rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 30. 9. 2013, čj. MH/13139/2013 jako nepřipustné zamítl. Soud proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro nezákonnost zrušil a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán v tomto rozsudku vysloveným právním názorem soudu a znovu rozhodne o odvolání žalobce.

V. Náklady řízení

38. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě a v odměně advokáta stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen advokátní tarif). Zástupce žalobce, advokát, je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se částka odměny advokáta zvyšuje o DPH vypočtenou podle zákona č. 235/2004 Sb. za použití sazby platné v době rozhodnutí soudu, tj. 21 %.

39. Sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 advokátního tarifu 3.100 Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300 Kč.

40. Odměna advokáta sestává ze dvou úkonů právní služby, a to za jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava věci) a jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (podání žaloby), tj. 6.800 Kč. DPH z této částky činí 1.428 Kč. Odměna advokáta činí 8.228 Kč.

41. K odměně advokáta byly připočteny 4.000 Kč za zaplacené soudní poplatky za žalobu 3.000 Kč podle položky 18 bod 2. písm. a) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě 1.000 Kč podle položky 20 Sazebníku poplatků, o kterém soud nerozhodoval samostatně, neboť dospěl k závěru, že je v dané právní věci ve smyslu § 56 odst. 1 s.ř.s. důvod pro přednostní projednání a rozhodnutí ve věci, proto by bylo rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nadbytečné.

42. Náklady řízení tak činí 12.228 Kč, jak také požadoval žalobce. K plnění byla podle § 64 s.ř.s. k § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. s ohledem na technické možnosti žalovaného správního orgánu stanovena třicetidenní lhůta, platební místo bylo podle § 64 s.ř.s. k § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. stanoveno k rukám advokátky žalobce.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 15. července 2014

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Bc. Michaela Karásková